

طبقه کارگر متشکل این جنایت را بی پاسخ نخواهد گذاشت! (در سالروز کشتار کارگران خاتون آباد)

روز شنبه چهارم بهمن ماه ۱۳۸۲ (۲۴ ژانویه ۲۰۰۴) رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی تظاهرات آرام کارگران مجتمع "ذوب مس" خاتون آباد از توابع شهرک بابک (کرمان) را توسط گارد ویژه ضد شورش به گلوله بست. در آن روز کارگران این شرکت و خانواده هایشان که نگران آینده خود بودند در مقابل فرمانداری این شهر دست به اعتراض و سپس اعتصاب بر علیه سیاست اخراج سازی کارفرما زدند. آنان از طرف مقامات فرمانداری شهر مورد تهدید قرار گرفتند. آنان با حمل پلاکاردهایی که بر روی آنان نوشته شده بود؛ "خط فقر ۳۰۰ هزار تومان ، خط بقا ۱۰۰ هزار تومان" در شهر دست به راهپیمایی گسترده ای زدند و حتی جاده های منتهی به شهر را مسدود کردند. آنان فریب وعده و وعید فرمانداری را نخوردند و حيله "خانه کارگر" را که خواهان متفرق شدن کارگران بودند و قصد داشتند از حضور کارگران قرار دادی در محل کار جلوگیری نمایند دفع کردند. گرد هم آمده و خواستار استخدام دائمی بخشی از همکاران خود بودند، که با گلوله های سرمایه رو برو شدند. با گسترش خبر کشته و زخمی شدن کارگران، دامنه اعتراضات کارگری به سراسر شهر بابک کشیده شد و نیروهای سرکوبگر رژیم که تا دندان مسلح بودند، شهر را محاصره نموده و از زمین و هوا کارگران معترض را به گلوله بستند. در این حمله وحشیانه رژیم، تعداد زیادی از کارگران و مردم زحمتکش به قتل رسیده و یا زخمی شدند که در این میان چهار تن از کارگران به اسامی مؤمنی، مهدوی، ریاحی و جاویدی و یک دانش آموز به نام پور امینی جزو کشته شدگان اعلام گردید. در پی این درگیری نابرابر تعداد بسیاری از مردم شهر دستگیر و توسط مزدوران سرمایه به مناطق نامعلومی منتقل شدند. به گلوله بستن کارگران یکی از وجه مشترک دو رژیم سرمایه داری شاه و جمهوری اسلامی در خفه کردن اعتراضات کارگری در ایران است. در سال پنجاه نیز صف اعتراضی کارگران جهان چیت کرج توسط مزدوران مسلح رژیم شاه در محل "کاروانسرا سنگی" با گلوله پاسخ داده شده بود که طی آن تعدادی از کارگران کشته و زخمی شدند.

در چند سال اخیر در راستای سیاستهای جدید جهانی سرمایه ، در ایران نیز استثمار و بی حقوقی مطلق کارگران شدت بی سابقه ای بخود گرفته است. اخراج و بیکار سازی و قراردادهای سفید امضاء، کاهش دستمزد و بالا کشیدن حقوق معوقه، لغو ابتدایی ترین بیمه های اجتماعی کارگری، تحمیل قوانین ضد کارگری در باز گذاشتن دست کارفرماها، سرکوب و اختناق، بحرانهای اقتصادی روزافزون، فقر و فلاکت و گرانی، حمله به سطح معیشت طبقه کارگر و توده های زحمتکش و ... بیش از پیش زندگی کارگران را به ورطه نابودی کشانده است در چنین شرایطی کارگران چاره ای جز مبارزه بر علیه اینهمه نابرابری را ندارند.

جمهوری اسلامی برای بقاء ننگین خود هر اعتراضی را با سرکوب و زندان و شکنجه پاسخ داده است. زندان های رژیم جمهوری اسلامی به شکنجه گاه و قتلگاه کارگران آگاه و زحمتکشان مبارز و انسانهای آزادیخواه تبدیل شده است. دهها کارگر مبارز و انقلابی فقط بجرم خواسته های اولیه از قبیل؛ مبارزه برای افزایش دستمزد، علیه بیکار سازی ها و حق تشکل و اعتصاب در زندان بسر می برنند و یا به حکم های بلند مدت محکوم شده اند.

سران رژیم جنایتکار و ضد کارگری جمهوری اسلامی که هر روزه با امواج خروشان مردم به جان آمده و به خصوص طبقه کارگر ایران روبروست، بار دیگر نشان داد آنجا که نتواند با حقه و نیرنگ فریاد اعتراض را خاموش کند، چهره خون آشام و واقعی خود را نمایان ساخته و همانطور که دیده شد و قیحانه کارگران را به گلوله می بندد. کارگران ایران هرگز چهره ی فریبکار اصلاح طلبان را به عنوان دولت وقت فراموش نخواهند کرد، دولتی که با به تصویب رساندن و اجرای سیاست های ضدکارگری، مسبب اصلی کشتار کارگران و زحمتکشان شهر بابک است. دولت خاتمی که همچون

رهبران و مقامات جنایتکار تاکنونی رژیم، در همان روزهای نخست به مردم قول داد که هرچه زودتر هیاتی برای بررسی عاملان کشتار راهی استان کرمان خواهد نمود، اما به جای آن با گسیل گارد ویژه کمکی که متشکل از کماندوهای ضد شورش بودند، عملاً شهرک بابک را به یک پادگان نظامی بدل نمود.

بدیهی است که اینگونه حملات وحشیانه به کارگران فقط مختص به حاکمان سرمایه در ایران نیست. بورژوازی هر جا منفعتش به خطر بیافتد به روی کارگران آتش می‌گشاید و آنان را به رگبار می‌بندد، یا زندانی و شکنجه می‌نماید. در امرداد ماه امسال بود که کارگران زحمتکش معدن طلای سفید در آفریقای جنوبی برای افزایش دستمزد دست به اعتصاب زدند. اما مزدوران آدم‌کش سرمایه پاسخ آنان را با سلاح گرم دادند، به روی آنان آتش گشودند و حدود چهل تن از کارگران بی‌دفاع را به قتل رساندند. بورژوازی چه در حد کشوری و چه جهانی یک منفعت مشترک را دنبال می‌نماید استثمار وحشیانه برای سوددهی بیشتر. هر زمان که کارگران بر علیه این منفعت کثیف دست به اعتراض و اعتصاب بزنند به شدیدترین شکل مورد تهاجم و کشتار قرار می‌گیرند. اما طبقه کارگر برای خاتمه دادن به این اوضاع اسفناک چاره‌ای جز متشکل شدن ندارد. باید تاکید نمود، همانطور که دشمن قسم خورده طبقه‌ی کارگر، هر اعتراضی را با قهر پاسخ می‌دهد، در نهایت راهی جز قهر طبقاتی برای کارگران و زحمتکشان نمی‌گذارد.

کشتار وحشیانه کارگران ستم دیده کرمان، نه اولین و نه آخرین جنایت رژیم علیه کارگران است. طبقه کارگر ایران این جنایت را هرگز فراموش نخواهد کرد و به همین جهت، مناسب است تا روز چهارم بهمن روز جانباختگان جنبش کارگری یاد کارگران جانباخته خاتون آباد و دیگر کارگران جانباختگان از جمله یاد کارگران جان باخته آفریقای جنوبی نیز گرامی داشته شود و نفرت از این اعمال ضد کارگری را به یک مبارزه متحد و همبستگی طبقاتی جهانی برای نابودی نظم سرمایه داری و دولت هایش تبدیل نمود.

یاد کارگران جانباخته خاتون آباد و کلیه جانباختگان جنبش کارگری گرامی باد!

**آزادی تمامی کارگران و فعالین کارگری فوری و بدون قید و شرط!
سرنگونی رژیم اسلامی و تحقق نان و آزادی از طریق طبقه کارگر متشکل
میسر است!**

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

پنجشنبه ۷ دی ۱۳۹۱ برابر با ۲۷ دسامبر ۲۰۱۲